

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 22 Listopada v. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Wilno.

Dzień 20 t. m. iako rocznica Wstąpienia na Tron Wszech-Rossyji, NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA NIKOŁAJA, dzień święta tylu ludów, szczęśliwych pod berłem Jego CESARSKIEJ MOŚCI, z powszechną radością był święcony w naszym mieście, przez odprawienie w rannych godzinach nabożeństwa po wszystkich kościołach i śpiewanie *Te Deum*, pod czas którego lud, napełniający świątynie, zanosił gorące modły do Wszechmocnego Pana Panów, o zachowanie dni drogiej Jego CESARSKIEJ MOŚCI i całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU w naydłuższe lata. Wieczorem domy miasta były oświetlone.

Sankt-Petersburg dnia 15 listopada.

(z Gazety Sanktpetersburskiej).

Z uczuciem nayżywszej radości i wdzięczności dla Dawcy wszelkiego dobra, udzielamy czytelnikom naszym poniższe, a razem i ostatnie doniesienia o tak drogiem zdrowiu dla serca Rossyanina nayukochańszego naszego CESARZA JEGO-MOŚCI.

Dnia 12 listopada 1829 o 9½ zrana.

CESARZ JEGOMOŚĆ przepędził noc zupełnie spokojnie. Stan zdrowia Jego CESARSKIEJ MOŚCI cale jest zadowalający.

Dnia 13 listopada 1829 o 9½ zrana.

CESARZ JEGOMOŚĆ noc przepędził cale spokojnie. NAYJAŚNIEJSZY PAN zupełnie jest w stanie bezgorączkowym, i teraz można uważać Jego CESARSKĄ MOŚĆ za przychodzącego do zdrowia.

Dnia 14 listopada 1829 o 9½ zrana.

CESARZ JEGOMOŚĆ zupełnie dobrze przepędził dzień wczorajszy i noc dzisiejszą. Ponieważ Jego CESARSKA MOŚĆ teraz jest w zupełnym już wyzdrowieniu, przeto też doniesienia codzienne o zdrowiu CESARZA JEGOMOŚCI wychodzić więcej nie będą.

Podpisali: Crichton, Rauch, Arendt.

Akt Osobny, tyczący się Xięztw Mołdawii i Wołoszczyzny, należący do Traktatu pokoju zawartego w Adrianopolu dnia 2 października 1829, ogłoszonego w Nrze 139tym Kurjera Litewskiego.

W Imię Boga Wszechmogącego.

Dwa Wysokie Mocarstwa traktujące, potwierdzając wszystko, co było zastrzeżone aktem oddzielnym konwencji akermainskiej, względem sposobu obierania Hospodarów Mołdawii i Wołoszczyzny, uznały potrzebę nadania administracji tych prowincyji zasady trwalszej i zgodniejszej z prawdziwym interesem obu krajów. W tym celu ugodzono się i ułożono ostatecznie, ażeby przeciąg zarządu Hospodarów nie ograniczał się już do lat siedmiu, iak przedtém; lecz, aby piastowali odtąd dostojństwo to dożywotnie, wyjąwszy przypadki dobrowolnej abdykacyi, lub złożenia z urzędu na występkę, przewidziane rzeczonym artykułem osobnym.

Hospodarowie kierować mają swobodnie sprawami wewnętrznymi swych prowincyji, radząc się swoich właściwych Dywanów; nie będą jednak mogli w czémkolwiek naruszać praw, zapewnionych obu krajom traktatami, albo Hattiszeriyami; a oraz nie będą przeszkod doświadczać w swej administracji wewnętrznej, od żadnego rozkazu przeciwnego tym prawom.

Wysoka Porta przyrzeka i obowiązuje się czuwać naysilnie, aby przywileje, nadane Mołdawii i Wołoszczyźnie, nie były w niczém naruszane przez iey dowódców pogranicznych; nie cierpieć żadnego wtrącania się z ich strony do spraw obu prowincyji, i zapobiegać wszelkiemu wkroczeniu mieszkańców nabrzeżnych, prawego brzegu Dunaju, na ziemię Wołoszczyzny i Mołdawii. Będą uważane za nieodłączne od tego terytorium, wszystkie wyspy przyległe lewemu brzegowi Dunaju, a koryto tej rzeki stanowić ma granicę obu Xięztw, od iey wejścia do krajów Ottomańskich, aż do zbiegu tej rzeki z Prutem.

Aby lepiej zapewnić nietykalność granic Mołdawii i Wołoszczyzny, Wysoka Porta obowiązuje się nie utrzymywać żadnego punktu warownego; nie dozwalać osadowania się jakiegokolwiek swych poddanych mużulmańskich, na brzegu lewym Dunaju. Zatem nieodmiennie postanowiono, aby na całym tym brzegu, w wielkiej i małej Wołoszczyźnie, iako też w Mołdawii, żaden Mahometanin nie mógł nigdy mieć swego siedliska, i aby przyjmowani tam byli sami tylko kupcy, opatrzeni w firmahy, którzy przybędą za kupnem w xięztwach na własny swój rachunek, towarów potrzebnych do konsumpcyji w Konstantynopolu, lub innych przedmiotów.

Miasta tureckie, leżące na lewym brzegu Dunaju, będą, równie iak ich terytorya (raiahy), zwrócone Wołoszczyźnie, iżby odtąd były połączone z tém Xięztwem, a fortyfikacye, które wprzód znajdowały się na tym brzegu, nie będą mogły być nigdy wznowione. Mużulmanie posiadający dobra gruntowe nieprzywłaszczone na osobach prywatnych, bądź w tychże miastach, bądź gdziekolwiek na brzegu lewym Dunaju, będą obowiązani sprzedać ie królowcom w przeciągu ośmnastu miesięcy.

Rząd obu Xięztw, używając wszystkich przywilejów administracji wewnętrznej, niepodległej, będzie mógł swobodnie ustanawiać kordony zdrowia i kwarantanny ponad Dunajem i gdzieindziej w kraju, lub gdzie tego będzie potrzeba; a obcy, tam przybywający, tak Mużulmanie, iak i Chryścianie, nie mają się uchylać od ścisłego przestrzegania prawideł zdrowia. Do posługi na kwarantannach, równie iak do czuwania nad bezpieczeństwem granic, nad utrzymaniem dobrego porządku w miastach i po wsiach, oraz dopełnianiem praw i przepisów, rząd każdego Xięztwa będzie mógł utrzymywać liczbę straży zbrojnej, ściśle potrzebną do tych różnych obowiązków. Liczba i utrzymanie tej milicyi, będą postanowione przez Hospodarów, łącznie z właściwymi ich Dywanami, gruntując się na dawnych przykładach.

Wysoka Porta, przenikniona szczerém życzeniem sprawienia obu Xięztwom wszelkiej pomysłności, iakiej tylko doznawać mogą, a uwiedmiona o nadużyciach i uciemiężeniach, tam popełnionych, z powodu różnych dostarczeń, wymaganych na konsumpcyję w Konstantynopolu, na opatrzenie twierdz, leżących nad Dunajem, i na potrzeby arsenału, ustępuje im zupełnie i w całku swego prawa w tym względzie. Zatem, Wołoszczyzna i Mołdawia będą nazawsze uwolnione od dostarczania zboża i innych produktów, owiec i drzewa do budowli, których wprzód dostarczać były obowiązane. Nie będzie się też wy-

magają od tych prowincy, w żadnym razie, robotników do prac około twierdz, ani żadney inney iakieykolwiek robocizny. Lecz dla wynagrodzenia skarbowi Cesarowskiemu strat, iakieby mu przynieść mogło to zupełne praw swych ustąpienie, oprócz daniny coroczney, którą oba Xięztwa powinny opłacać Wysokiey Porcie pod nazwiskiem haraczów, Idiyé i Rekiabyé (wedle brzmienia Hatti-Szeryfów 1802) Mołdawia i Wołoszczyzna, opłacać każda corocznie będzie Wysokiey Porcie, w sposobie wynagrodzenia, summe pieniężną, której ilość będzie późniey oznaczona, za spólną zgodą. Nadto, za każdą zmianą Gospodarów, przez zgon, abdykacyą lub złożenie prawne piastującego ten urząd, Xięztwo, w którym to nastąpi, obowiązane będzie zapłacić Wysokiey Porcie summe, równą haraczowi rocznemu prowincyi, ustanowionemu przez Hatti-Szeryfy. Nad te summy, nigdy wymagać się nie będzie od kraiu, ani od Gospodarów, żadnego innego haracz, powinności lub podatku, pod iakimkolwiek bądź pozorem.

Z powodu zniesienia wyżej wspomnianych dostaw, mieszkańcy obu Xięztw używać będą zupełney wolności handlu na wszystkie płody ich ziemi i ich przemysłu (oznaczonych aktem oddzielnym konwencyi akemańskiej) bez żadnych ściśleń, wyjąwszy te, które Gospodarowie, zgodnie ze swemi właściwemi Dywanami, postanowią za niezbędne osądzą, dla zapewnienia opatrzenia kraiu. Będą mogli wolno żeglować po Dunaju własnymi statkami, opatrzeni w pasporta od swego rządu, i udawać się w zamiarze handlowym do innych miast lub portów Wysokiey Porty, nie doznając napadów od poborców haracz, ani też innemu iakiemu podlegając uciskowi.

Nadto Wysoka Porta, zważając wszelkie kłeski, które Mołdawia i Wołoszczyzna ponosiły, i powodowana szczególnem uczuciem ludzkości, zezwala na uwolnienie mieszkańców tych prowincy, przez dwa lata, licząc od tego dnia, w którym z Xięztw zupełnie wyjdą woyska rossyyskie, od płacenia roczney daniny do iey skarbu.

Nakoniec Wysoka Porta, pragnąc zapewnić wszelkimi sposobami przyszłą pomyślność Xięztw obu obiecuje uroczystie potwierdzić ustawy administracyjne, które, w czasie zająćcia obu tych Xięztw przez woyska Dworu Cesarzkiego, zostały przepisane, wedle życzenia oświadczonego przez zgromadzenia znakomitszych mieszkańców kraiovych, a które na przyszłość mają służyć za zasadę rządu wewnętrznego obu Xięztw, o ile, rozumie się, wspomniane ustawy nie będą zgoła naruszały praw naywyższej władzy Wysokiey Porty.

Dla tegoto, my niżej podpisani, Pełnomocnicy NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA i Padyszacha Wszech-Rossy, zgodnie z Pełnomocnikami Wysokiey Porty Ottomańskiej postanowiliśmy i ułożyli względem Mołdawii i Wołoszczyzny powyższe punkta, które są wypadkiem Artykułu V Traktatu pokoju, zawartego w Adryanopolu, pomiędzy nami a Pełnomocnikami Ottomańskimi. Przeto niniejszy akt osobny został sporządzony, opatrzony naszymi pieczęciami i naszymi podpisami, i złożony w ręce Pełnomocników Wysokiey Porty.

Dan w Adryanopolu, dnia 2 września 1829. (Podpisano na oryginalne wręczonym Pełnomocnikom Tureckim):

(M. P.) Hrabia *Alexy Orłow.*

(M. P.) Hrabia *F. de Pahlen.*

Konfirmowany na oryginalne przez Hrabiego *Dybieza-Zabalkańskiego* Naczelnego Jenerała 2giey Armii.

Ukaz Rządzącego Senatu o daniu odstawki woyskowym rang niższych, którzy w gwardyi wystąpili nieskazitelnie lat 20, a winnych woyskach 22 lata.

Podług Ukazu Jego CESARSKIY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przełożenia Sprawującego Ministerium Sprawiedliwości, P. Radey Taynego i Kawalera, Dymitra Bazylewicza *Daszkowa*,

że P. Zarządzący Głównym Sztabem Jego CESARSKIY MOŚCI przesał do niego dwa drukowane exemplarze wydanego mu, w dniu 22 września roku teraźniejszego, Naywyższego Ukazu, o daniu odstawki woyskowym rang niższych, którzy nieskazitelnie wystąpili w gwardyi 20 lat, a w innych woyskach 22 lata, oraz okólnego w tym przedmiocie rozporządzenia Departamentu Inspektorskiego. P. Sprawujący Ministerium Sprawiedliwości takowe exemplarze przełożył Rządzącemu Senatowi dla należytego rozporządzenia, względem powinnego podług nich wypełnienia, ze strony Zwierzchności cywilney, co do tych woyskowych rang niższych, którzy się znajdą pod iey wiedzą. Rozkazali o tym Naywyższym Jego CESARSKIY MOŚCI rozkazie uwiadomić przez ukazy, wszystkich PP. Ministrów, Woiennych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów, Woiennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, Gubernatorów cywilnych, Naczelników miast i Zwierzchników obwodowych, oraz uwiadomić wszystkie Rządy Gubernialne i Obwodowe, Kancellarye woyskowe i miejsca urzędowe; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przesać uwiadomienia. Dnia 28 października, 1829 roku. (Z 1go Departamentu.)

W pomienionym Naywyższym Ukazie wyrażono: do Zarządzącego Głównym Moim Sztabem, P. Jenerał-Adiutanta Hrabiego Czernyszewa.

Przez sławny i korzystny pokoy, w dniu 2 tego miesiąca zawarty, położono koniec wojnie z Portą Ottomańską. Szczęśliwy ten wypadek uroczystie święcąc serdeczną modlitwą do Naywyższego Dawcy zwycięstw, w szczególności Zwrócićm wdzięczną Mą uwagę na trudy zwycięskiej Armii Naszey — W walce tey wszędzie wykonywała ona czyny, godne stazożytney oręża rossyyskiego sławy, a w granicach Cesarstwa ze zwykłą gorliwością spełniała podwójną służbę i w trudach okolicznościami zwiększonych, usiłowała dowieść teyże samey ku Tronowi i Ojczyźnie przychylności i miłości, którą na polu sławy oznamionowała czynami świetney waleczności i niezachwianego męstwa.

Dla okazania uznania Męgo i wdzięczności ku tak chwalebney iey służbie, N a y m i ł o ś c i w i e y Rozkazuję:

1od) Woyskowym rang niższych, którzy po dzisiejszy dzień, nieskazitelnie wystąpili w gwardyi lat dwadzieścia, a w armii i garnizonach dwadzieścia dwa lata, dać odstawkę podług ogólnych zasad i zgodnie z prawidłami, które przy uwalnianiu rang niższych w odstawkę za wystąpienie postanowionych lat są przestrzegane.

2re) Tym, którzy zechcą jeszcze pozostać w służbie, czynić dodatek nie tylko półroczney płacy, do której mieliby prawo, występując w gwardyi dwadzieścia dwa lata, a w armii dwadzieścia pięć, lecz cały żołd we dwoje z przyłączeniem także części dodatkowej.

3cie) Po wystąpieniu przez wspomniane niższe rangi pięciu lat, wydawać im wyrażony w 2gim punkcie żołd na pensyą oprócz płacy, a przy odstawce z przyczyny choroby lub kalectwa, jedno i drugie obracać na utrzymanie do śmierci, niezależnie od pensy, iakie kto pobiera przy znakach dystynkcyi woyskowego orderu i s. Anny.

O niezwłoczne przywiedzeniu do spełnienia tey woli Mozej i ogłoszeniu iey Woysku nie zaniechasz W Pan uczynić należytego rozporządzenia.

W kopii okólnego względem tego Naywyższego rozkazu zalecenia Departamentu inspektorskiego do wiedzy woyskowej, za N. 120, wyrażono:

Przez N a y w y ż s z y ukaz, nastąpił w dniu 22 września, teraźniejszego 1829 roku, do P. Zarządzącego Głównym Sztabem Jego CESARSKIY MOŚCI, rozkazano: dać odstawkę woyskowym rang niższych, którzy, do dnia wspomnionego, nieskazitelnie wystąpili w gwardyi lat 20, a w armii i garnizo-

nach 22 lata; tym zaś z nich, którzy zechcą jeszcze pozostać w służbie, pozwolić korzystać z dodatkowej płacy, wyrażonej w tym ukazie, którą po wysłużeniu przez nich jeszcze pięciu lat, dawać jako pensję oprócz żołdu, a przy odstawce i drugie obracać na utrzymanie do śmierci. Przy czem NAYJAŚNIYSZEMU CESARZOWI JEGO MOŚCI podobano się rozkazać:

a) Pod-officerom, na podstawie N a y w y ż s z e g o rozkazu, wyrażonego w dziennym rozkazie Zarządzającego Głównym sztabem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, pod dniem 1 lipca, teraźniejszego roku, za N. 52, otrzymującym dwie trzecie pensji chorążego lub korneta, oraz wojskowym niższych rang nie szeregowym, których wyznaczona płaca wynosi więcej 120 rubli na rok, jeżeli oni, zgodnie z wyżej wspomnianym ukazem, pod dniem 22 września, roku teraźniejszego, zechcą pozostać w służbie, dawać dodatek półrocznej i półrocznej pensji, nie tej, jaką oni otrzymują, lecz żołdu podofficerskiego; nie szeregowym zaś nie więcej, jak 120-rublowego wyznaczenia.

b) Moc wspomnianego N a y w y ż s z e g o ukazu pod dniem 22 września rozciągnąć także na wojskowych rang niższych, zostających w wojskach, które nie weszły do składu armii i korpusów, oraz służących przy policyach i innych w wiedzy cywilnej miejscach i komendach, które się kompletują z wojskowych rang niższych, zgodnie z odstawkami, które nastąpiły w latach 1826 i 1827.

Departament inspektorski głównego sztabu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, uwiadamiając o takowym N a y w y ż s z y m rozkazie wszystkie władze wojskowe, i przysyłając drukowane exemplarze następnego w dniu 22 września, N a y w y ż s z e g o ukazu, dla powołanego i nieodmiennego wypełnienia, wkład obowiązek na PP. Naczelników wojskowych, ażeby, za otrzymaniem niniejszego, uczynili niezwłocznie, co następuje:

1. Od wszystkich wojskowych rang niższych, znajdujących się w gwardyi armii, oddzielnych korpusach, także w wojskach, które nie weszły do ich składu, oraz w innych miejscach i komendach wiedzy wojskowej, którzy, podług formularnych opisów, wysłużyli wyżej wyrażone lata, po dzień 22 września, a przy tym nie ulegali sztrafom, przestać do Departamentu inspektorskiego spisy imionowe podług wydanej na to formy, z oznaczeniem w nich, jak można, najakuratniej, czasu wejścia do służby i wszelkiego w niej przechodzenia. Ażeby zaś w tej rzeczy zupełnie uniknąć wszystkich niepewności i omyłek, mogących zayść w formularnych opisach rang niższych (jak się to pierwszy niejednokrotnie zdarzało), a przez to usunąć wszelką zbyteczną korespondencją, której nkończenia czekając żołnierzy, koniecznie powinien zostawać w służbie; przed przestaniem więc do departamentu wyżej wspomnianych spisów imionowych, dla sprawdzenia przeczytywać je osobiście przed temi osobami, które są przedstawiane do odstawki, i jeżeli podług słów ich okaże się w tych spisach jaka niezgodność w oznaczeniu miejsca i stanu, z którego byli przyjęci do służby, oraz w samym czasie wejścia do niej i w niej przechodach: to wyznaczenie tego wyjaśnić szczegółowie pod imieniem każdego, po wypisaniu wiadomości, wyjętych z opisów formularnych.

2. Po sprawdzeniu, w Departamencie inspektorskim, wyżej wspomnianych spisów, tych rang niższych, dla których postanowioną zostanie odstawka, niezwłocznie uwolnić, przysyłając do Departamentu krótkie ich spisy, z wyrażeniem w nich otrzymanych od Departamentu postanowień, oraz kiedy i za jakimi numerami wydane są im pasporta.

3. O Podofficerach, którzy przy odstawce zasłużyli na nagrodę rangami officerskimi, przedstawić, po komendzie zupełne formularze, z adnotacją pod każdym, kiedy mianowicie nastąpiło postanowienie Departamentu względem jego odstawki; a jeśli by czykolwiek służba nie była jeszcze sprawdzoną, wyrazić i to w opisie.

4. Jeżeli kto z tych, którzy wysłużyli ustanowiony N a y w y ż s z y m ukazem termin, zechce pozostać jeszcze w służbie, o tych również przysłać do Departamentu inspektorskiego spisy imionowe, z wyrażeniem także wyznaczeń płacy, jaką otrzymują, i których w dodatku używać będą.

5. Wszystkie spisy wspomniane przestać z wojsk, zostających w dywizjach, do Naczelników dywizyj; z komend, zostających pod władzą sztabów korpusowych, do Naczelników sztabów; z garnizonów artylleryjskich, z zarządu inżynierskiego, oraz ze straży wewnętrznej, do Naczelników okręgowych, uważając podług założeń; od ruchomych rot inwalidów, zostających przy szpitalach i różnych miejscach, do tych Naczelników, do wiedzy których one są przyłączone, ze wszystkich zaś innych komend wojskowych, które nie weszły do składu armii i korpusów, do ich Naczelników.

6. PP. Naczelnicy wojskowi, otrzymawszy takowe spisy, raczą je przestać w oryginale do Departamentu inspektorskiego, nie miesząc z miesięcznymi raportami szeregowymi, i jak można najprędzej po zebraniu.

Podpisali: Deżurny Jenerał Potapow i Wice-Dyrektor Szatilow.

Odessa dnia 2 listopada.

(Journal d'Odessa.).

Od dnia 30 października do dzisiejszego rana, zatrwały nas kilka razy wiadomości o nowym pokazaniu się zarazy wewnątrz miasta; lecz istotnie nie znaleziono w tym przeciągu czasu żadnego zarażonego, któregoby choroba mogła być poczytaną za nowe zdarzenie. Prawda, że dnia 30 października, w szpitalu obserwacyjnym, na przedmieściu Mołdowiance, umarł jeden żyd, ze znakami czumy; ale ten szpital już trzema dniami pierwszy był otoczony kordonem, i nawet żyd ten był wzięty z domu okrażonego strażą; dla dogodniejszego zaś nadzoru około innych chorych, którzy z nim byli, zostali oni przeniesieni do kwarantanny czasowej. W kwarantannie przy rogatkach chersońskich, wczora, także się pokazała zaraza na jednym żydzie, lecz był on już 10 dni w obserwacji kwarantannowej. Co się tyczy kwarantanny portowej, umarło w niej 5ciu ludzi z liczby pierwszej zarażonych; z pomiędzy wątpliwych zachorował 1. Oprócz tego, znowu do tej kwarantanny przybył jeden okręt zarażony, na którym umarli dwaj marytkowie; reszta ekwipażu i sam okręt zostanie podciągnięty pod prawidła kwarantannowe.

Kwartal miasta i kilka domów, otoczonych kordonem dnia 16 października, po skończeniu ustanowionego przez ustawę kwarantannową terminu i odbyciu zupełnego oczyszczenia, według systemu Guytona de Morveau, jutro otrzyma wolną z miastem komunikacją. Domy zaś, później otoczone kordonem, zostaną pod strażą aż do skończenia takiegoż terminu.

Szrodki przedsięwzięte i ustawicznie przedsiębrane przez zwierzchność około zachowania zdrowia mieszkańców, nie przeszkadzaia jednak żadeniu okrętów w naszym porcie. Dla przestrzegania zaś potrzebnych w tej mierze ostrożności, ustanowioną została oddzielna kommissya, pod której nadzorem kupcy nasi, od poniedziałku, ładują codziennie po 8 i 10 tysięcy czwartki pszenicy, dla wysłania za granicę.

Odessa dnia 6 listopada.

Dnia 3 listopada, w czasie opatrywania żydów, mieszkających w jednej z odległych części naszego miasta, znaleziono jedną kobietę, jednego mężczyznę i chłopczyka ze znakami, które medycy uznali za podejrzanę, i dla tego zalecili niezwłocznie otoczyć kordonem dwa domy, w których się znajdowali ci chorzy. Dnia 4, pod czas drugiej wizyty medyków, żyda, który wczora wydawał się osłabionym długimi cierpieniami, znaleziono zmarłego, a na chłopczyku znaki sta-

ty się wątpliwszemi, aniżeli wczora; dla tego też, tak ci ludzie, iako i wszyscy, którzy z nimi mieli komunikacyą, zostali wzięci do kwarantanny.

W kwarantannie portowej, w ostatnich czterech dniach, z liczby zarażonych umarło dwóch, z przybyłych zaś morzem zachorował jeden.

W czasowej kwarantannie obserwacyjnej dwóch okazało się zarażonych.

Ładowanie statków i wysyłanie ich za granicę, odbywa się z wielką czynnością. Od dnia 28 października do 6go listopada, przybyły tu 24 okręty: 14 z *Konstantynopola*, a 10 z portów zdobytych; 28 okrętów z pszenicą wyszło za granicę. Między przybyłemi tu wczora okrętami, godna uwagi wojenna fregata angielska *Blonde*, pod dowództwem kapitana *Laion*, z 50cią officerów i 3 ludźmi; ta fregata przyszła do *Odessy* z *Sewastopola*.

Nowymirgorod dnia 24 października.

Dnia 21 t. m., spadł u nas śnieg tak wielki, iż stanęła sanna droga, i początkowe powozy już zostały zastąpione przez sanki. (*Jour. d'Od.*)

Taganrog dnia 23 października.

Od dnia 18 października do 23, przybyły do naszego portu trzy okręty: 1 pod banderą sardyńską, a 2 pod austriacką; przywieziono na nich: wino, oliwę, cytryny, rodzenki, winogrona, oliwki, kawę, migdały, daktyle, kadzidło i tytun.

Kercz dnia 21 października.

Od dnia 1 października do 15 przybyło do naszego portu 9 okrętów, z których 2 pod banderą austriacką, 3 pod angielską, 2 pod sardyńską i 2 pod rosyjską; 1 sardyński, 1 angielski i 1 rosyjski przysły z balastem, inne zaś przywiozły: wino, rodzenki, winogrona, daktyle, kadzidło, cytryny, oliwę, smoczki, kawę i mydło.

Dwa okręty austriackie i jeden sardyński odplynęły do *Taganrogu*. (*Jour. d'Od.*)

G R E C Y A.

ze *Włoch* dnia 10 października.

Sądząc ze wszystkich w *Neapolu* otrzymanych wiadomości z Grecyi, kray ten, po uroczystém uznaniu swej niepodległości, otrzymał rozległe granice, zgodnia z życzeniami rządu. Zdaje się, iż Prezydent chce przywrócić w Grecyi znaczną siłę morską. Według rozchodzących się wieści, zachodzą układy z iedném wielkiém Mocarstwem, które rządowi greckiemu ustępuje kilka wielkich okrętów wojennych, które iednakże będą miały ekwipaże greckie. (*Jour. d'Od.*)

N I E M C Y.

Od brzegow *Menu* dnia 10 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

List z kraju Heskiego pod dniem 7 b. m. wyraża: „Ta razą zima przybywa do nas z pośpiechem. Do gór *Pyreńskich*, *Lugdunu* i *Madrytu* przybyła już przed trzema tygodniami, a kilka dni tam wypocząwszy, otrzęsła swój płaszcz w okolicy *Freiburga* i w *Czarném-Lesie*, i w *Danii* przeraziła żniwiarzy przy sprzątaniu żyta. Gdy tak nie porządnie postępować dalej będzie, dowiemy się (iak przed kilku laty) z pism publicznych, iż około Bożego Narodzenia doyrzewały poziomki w *Szwecyi*, a w okolicach *Rzymu* drzewa oliwne marzły.”

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 29 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Miasto tutejsze kazało robić wspaniały pojazd paradny, i z Anglii sprowadzić 8 pięknych koni. Wysłanko to jest przeznaczone na podarunek dla Króla Jmci w dzień Jego zaślubin. Monarcha kazał dla przyszłej swojej małżonki spro-

wadzić kosztowny fortepian. Przysposobienia do tego obrzędu idą z pośpiechem. Stawiają bramy tryumfalne i amfiteatr dla muzyki.

Hrabia *Figueiras*, Poseł Portugalski, obchodząc dnia 26 b. m. urodziny *Don Miguela* dał obiad, na którym się zneydowało 14 osób. Na obiedzie tym nie był nikt z należących do ciała dyplomatycznego.

W O Ł O S Z C Z Y Z N A.

Bukarest dnia 29 września.

Dnia 31 maja, z zadowoleniem ogłosiliśmy w naszym Kuryerze o zniesieniu ustanowionych zwyczajami dochodów ze sprawników na rzecz *Wistarii* (to jest, głównego zarządu finansów). Teraz, pełnomocny prezydent, Jenerał *Zeltuchin* uwiadomił Dywan o nowej, nie mniej ważnej i dobroczynnej odmianie: pobieranie w stolicy *Wołoszczyzny* cła od przedmiotów produktu wiejskiego zostało ostatecznie zniesione, a przemysł rolniczy będzie odąd używał zupełnej wolności. Nie sama *Wołoszczyzna* zostanie tém zobowiązana oycowskiej troskliwości rządu rosyjskiego; w *Mołdawii* także cło *Hetmanii* już w potowie zniesione.

T U R C Y A.

Od granic tureckich 7 października.

Powiadają, że do *Serwii* przybyli Komisarze tureccy, ażeby wspólnie z Xięciem *Mitoszem* przedsięwziąć środki względem przyłączenia do niej pięciu okręgów, o których już była mowa w traktacie *akermanskim*. Xiąże *Mitosz* podobno udał się do głównej kwatery rosyjskiej.

— Według prywatnych z *Adryanopola* wiadomości pod dniem 4go września, Sułtan mianował *Halila Baszę* Posłem do *St-Petersburga*.

— Potwierdzają się wieści o nieporozumieniach między Sułtanem a *Baszą* egipskim. (*J.d'Od.*)

— Dnia 4 listopada —

(z *Gazety Warszawskiej*.)

List z *Belgradu* pod d. 2 b. m. wyraża: „Nasz *Basza* otrzymał dziś przez *Tatara* wiadomość, iż *Mustafa* *Basza* *Skutaryyski* opuścił nakoniec stanowisko swoje pod *Philippopolem*; że wprawdzie niewiadomo, dokąd się obróci, lecz, że wysoko rosyjskie miało podobnie odstąpić od *Sophii*, i spodziewane jest na powrót do *Rachowy*; można się tedy domyslać, iż *Basza* usłuchał nakoniec rozkazów Sułtana i głosu rozumu, i udał się do domu. Z drugiej strony rozchodzi się wieść, że 6000 *Bośniaków* ciągnie na wzmożenie jego szeregów.”

Według listów z *Janiny*, nieszczęśliwa prowincja *Epiru* znajduje się ciągle w najsmutniejszym stanie. Wojsko Tureckie oddawna nie otrzymało płacy, i pod tym pretextem uciemięża mieszkańców, którzy na wszelkie ich zdolności są wystawieni. Podobnie dzieje się w ościennych prowincjach; rozkazy *Baszów* nie bywają skuteczniane, i codziennie wzmagają się powszechna anarchia.

— Dnia 5 —

Doniesienia odebrane z wysp *Jońskich* potwierdzają wiadomość o rozeymie między *Grekami* i *Turkami* z tamtej strony międzymorza *Korynckiego*. W *Korfu* spodziewają się przybycia dwóch pułków angielskich z *Malty*; mówiono także, iż wojsko angielskie osadzi *Misolongę*. Ostatnie listy urzędowe posłane *Pantui* *Adam* z *Londynu*, tyczyły się tej okoliczności.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

W iednym z nowych almanachów niemieckich umieszczony jest wiersz na cześć *Cesarza Nikołaja*, Zwycięzcy ludów, napisany przez *Króla Bawarskiego*. (*Journ. d'Od.*)

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Litewskiego* Wojennego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 22 Listopada v. s. 1829 roku.

Wezwanie.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iżby sukcesorowie i krewni przybywali do Rzeczyckiego Ziemskiego Powiatowego Sądu dla odebrania pozostałego po śmierci Obywatelki Rzeczyckiego Powiatu Obożney Wielkiego Xięstwa Litewskiego Ludowiki Prozorowey z domu Xiężny Szuyskiej, ruchomego i nieruchomego majątku, kapitałów i biletu Sanktpetersburskiego Pożyczkowego Banku 20 lutego 1828 roku za N. 955 na sumę 9250 rub. assygnacyami listopada 12 dnia 1829 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz
Radca Honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz.
Naczelnik Stola Hulakin.

Ogłoszenie.

1 Rada Mieyska Wileńska, w skutek zapisanego u siebie na dniu 7 teraźniejszego miesiąca postanowienia podaje do powszechney wiadomości o tém: iż od wyjeżdżających na remizę koni dla najmowania się do wożenia w tem Mieście, postępować powinna opłata na dochód kassy Mieyskiej na rok cały od konia iednego rubli trzy, a od pary rubli sześć; i od stawiających przy drewnianym rynku, wpołowie tej ceny — Dla wolnego wyjeżdżania na remizę, powinien każdy furman mieć od Rady Mieyskiej tabliczkę blaszaną z wybitym na oney numerem i zwyrzażeniem roku za który zapłacił; a także bilet drukowany w którym wyrażone wszystkie obowiązki jakie furman powinien dochować. Takowe, to jest: tabliczkę mieć na kołnierzu odzienia ztytu przyszytą aby była zawsze widziana, a bilet schowany przy nim w przyzwoitym miejscu, dla okazania na każde zapotrzebowanie i w każdym miejscu. W nagrodę dla właścicieli koni remizowych, przeznaczono brać od najmujących ich, za każdą godzinę wożenia od iednego konia po 25, a od dwóch koni po 50 kopieiek srebrem, stawającym zaś na drewnianym rynku, za wożenie, nie więcej za godzinę iak tylko od iednego konia po 15, a od pary koni po 50 kopieiek srebrem. Datt. dnia 19 nowembra 1829 roku.

Michał Jurewicz R. M. W.

Pismowodca Marcin Pozlewicz.

1 Podaje się do powszechney wiadomości iż Starostwo Słonimskie, z którego wedle inwentarza 1798 roku wylieczono roczney intraty 692 rubli 5 kopieiek srebrem, zostające dotychczas we władaniu powiatowego Marszałka Felixa Brońskiego, za niespełnienie przez niego kilkakrotnego dopomnienia się Izby Skarbowey Guber. Grodzieńskiej o złożeniu odpowiedniey za dzierżawę tego majątku kaucyi

na dusz 25 i za niezaspokoienie należney do Skarbu kwarty rub. sr. 622 kop. 83 przeznaczone zostało, stosownie do naywyżey zatwierdzonych prawideł o dobrach Skarbowych, do wydzierżawienia na lat trzy przez publiczną licytacją w terminach 13, 15 i 16 stycznia następującego 1830 r. Zyczący zatem uczestniczyć w takowey licytacji zechcą przybyć na wspomniane termina do Izby Skarbowey Gubernii Grodzieńskiej z prawnymi kaucyami. Działo się na Sessyi w mieście Grodnie 19 listopada 1829 roku.

Sowietnik Michał Zborowicki.

Sekretarz wydziałowy Gabryel Mirny.

PROSPEKT.

1 Dwa są główne rodzaje romansów, iedne historyczne, a rodzaj ten Walter-Scott stworzył i w nim dotąd niezrównanym pozostał mistrzem; drugie zaś takie, w których nie wielkie epoki historyczne, lecz potoczne malują się życia przygody, i wystawia się obraz serca ludzkiego, który po wszystkie czasy podobać się i nauczać będzie. W tym ostatnim rodzaju niemniej od pierwszego przyienunym a bez wątpienia dla ogółu czytelników przystępniejszym, Francya, Anglija i Niemcy posiadają wielkich pisarzy. Wydawca zachęcony dobrą przygięciem iakie u publiczności zyskał przekład iednego naylepszych romansow sławnego Lafontena pod tytułem: „Pastor Protestancki i Jego Rodzina” postanowił ogłosić zbiór tłumaczeń naylepszych w tym rodzaju romansow pod wspólnym tytułem: Obrazy Domowego pożyicia. Jak godło to z jedney strony okazuje, że czytelnicy każdego wieku obok zabawy znajdą tu nauki, doświadczenia wszędzie się zastosować mogące, tak z drugiey strony nazwiska autorów są rękomyią dobroci samychże dzieł.

Wydawca chcąc ułatwić nabycie ogłasza na trzy oddziały prenumeratę, którey warunki są następnę:

1. Pastor Protestancki i Jego Rodzina, romans z dzieł A. Lafontena tomy 4 r. sr. 1. k. 80.
z pocztą r. 2. k. 50.

2. Karolina Lichtfield; romans z dzieł Pani Montolieu tomy 4. . . . r. 1. k. 80.
z pocztą r. 2. k. 50.

3. Ewelina czyli wyyscie młodey panny na scenę świata; romans przez Miss Burney tomów 4 (już w druku) r. 1. k. 80.
z pocztą r. 2. k. 50.

Osoby, które już nabyły pierwszy oddział, mogą mieć następne przez prenumeratę z wyłączeniem pierwszego. Każdy oddział z osobną przedaie się na dobrym papierze po rub. 2. kop. 50.

Prenumerata przyymuie się u podpisanego wydawcy.
Th. Glücksberg.

Xięgarz i Typograf CESARSKIEGO Uniw.
Drukować pozwolono. Wilno listopada 8 dnia 1829 roku. Cenzor Jan Bärkmann.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc.etc.
1 Uurodz. Alexandrowi Jabłonskiemu, Pio-

Dozwala się drukować. Wilno 1829 d. 11
listopada Cenzor L. Borowski.

Naczelnik Stoła Parzycki.

M. Jurewicz R. M. IV

Wilno dnia 22 Listopada r. s. 1829 roku.

Ogłoszenie poraz 2gi i 5ci.

Przedaż publiczna.

2 Od Mohilewskiej Izby Powszechney Opięki niniejszém ogłasza się, że w niej będzie się przedawać przez licytację oddany na ewikcyę za uchybieniem terminu majątek obywatelki Hrabini Karoliny Strutyńskiej położony Babinowickiego powiatu we wsi Zawoln 10 męzkiey płci dusz, z ich siemienitością, własnością i gruntem, oceniony w 10letniej proporcji 750 rub. assygn. za nieopłacenie przynależnego tej Izbie długu. Życzący go kupić raczą przybyć do tej Izby na terminy: 5go, 6go i 9go dnia marca 1830 roku.

Sekretarz Hołyński.

Kollegjalny Sekretarz Sofronowicz.

2 Od Mohilewskiej Izby Powszechney Opięki niniejszém ogłasza się, że w niej przeznaczono na przedaź oddany na ewikcyę za uchybieniem terminu majątek Klimowickiego Powiatu Obywatela Adama Podobieda wsi Maksimówki i Waśkówki razem 31 męzkiey płci włóscianskich dusz z ich siemienitością, własnością gruntem i pańskim zabudowaniem, oceniony w 10letniej proporcji 5500 rub. assygnacyynych; jakie zaś terminy będą naznaczone o tém doniesie się osobno przez pomieszczenie ogłoszeń w gazetach.

Sekretarz Hołyński.

Wezwanie.

2 Zostający w Bakińskim Garnizonowym Batalionie Porucznik Michał Antoniego syn Horodeński bieżącego roku z woli Bożej umarł, zostawivszy za sprzedany majątek pewną pieniężną sumę. Zaczem wzywają się krewni zmarłego mający prawo do wzięcia pozostałej po nim sukcesyi, iżby sami przez się lub przez swych pełnomocników przybywali z prawnymi dowodami i aktami poświadczonemi przez Urząd do twierdzy Baku, nieodmiennie do 15 września następnego 1830 roku, w przeciwnym bowiem zdarzeniu za ich niejawieniem się do takowego terminu, pomieniona summa odestaną zostanie do tameczney cerkwi albo do innych iakich zakładów dobroczynnych. Zmarły Porucznik Michał Horodeński w formularnym spisie zapisany pochodzącym ze szlachty Wileńskiej Gubernii.

Wezwanie.

2 Sąd Główny Litewsko-Wileński 2go Departamentu wzywa sukcesorów zeszłego Józefa Hurki aktualnego Radcy Stann, synów jego Włodzimierza i Leopolda, także byłych Rządów Starostwa Skirstymońskiego Ludwika Osiecimskiego, Sukcesorów zeszłego Felicjana Olendzkiego, Forszmeystra Grebnera, i Kazimierza Bartoszewicza do jawienia się w tymże Departamencie dla wysłuchania Dekretu 15 marca 1825 roku w dziele śledztwiennym włościach Skirstymońskiego Starostwa z pomienionemi wyżej osobami nastęgo. 1829 roku gbra 16 dnia.

Assesor i Kawaler Wincenty Malecki.

Protokulista Tytularny Sowiet. Raczynski.

2 Katarzyna z Brodowskich Jasińska Rad. Honor. Expedytorowa Wołkowyska rodząca się

z Augustyny de domo Łazowskiej Czesznikówny Sandomirskiej nie mam żadney wiadomości czy żyje lub sukcesorów zostawiła rodzona siostra matki mojej Pani Franciszka z Łazowskich Słotwińska? Że zaś ta wiadomość potrzebną mnie iest z interessu familijnego, dosyć dla nas ważnego, używam przeto i upraszam rzeczoną ciotkę moją lub jey sukcesorów iżby o życiu, imionach i mieyscu przebywania swojego zawiadomili mię nayprędzey przez Poczte adresując swoją korespondencyą do Gubernii Grodzieńskiej miasta powiatowego Wołkowyska. Jeżeliby osoby dla mnie interessowane ieszcze, były nieletniemi, Opiękunowie ich lub sąsiedzi raczą zaspokoić niniejsze wezwanie. Dat roku 1829 gbra 8 dnia.

Dozwala się drukować. Wilno, 1829 d. 16 listopada. Cenzor L. Borowski.

2 Sąd Magistratu miasta Wilna wspólnie z urzędnikiem z Izby powiatowej Ziem. Wileńskiej delegowanym, zbliżając do konkluzji sprawę Exdywizorską massy Daniela Bukszy, po przesłuchaniu produktowych głosów i użyczeniu czasu na Repliki przez rezolucyą dnia 15 bieżącego miesiąca gbra zakroczoną postanowił takową sprawę nieodmiennie w dniu 16m następnego miesiąca Xbra terażniejszego roku do obiektu ustanowienia oczewistego wyroku wziąć w namowę. Iżby przeto interessowane strony nie wymawiały się nie wiadomością, i z objawieniem swoich stosunków przed oznaczonym terminem pod utratą w przeciwnym razie rzeczy w Sądzie niniejszym iawiły się, w tym celu przez gazetę Kuryera Lit. czyni się trzykrotna w stosunek tejże rezolucyi awizacya. Dat 1829 roku miesiąca gbra 16 dnia.

Marcin Straus Burmistrz miasta Wilna.
Regent Michał Ostrowski.

Wezwanie Sukcesorów.

3 Rząd Dyecezalny Wileński, otrzymawszy raport, że X. Mateusz Kaczanowski, Pleban Kiemieliski na dniu 24 z. m. października, w domu XX. Kanoników regularnych, w Wilnie na Zarzeczcu, zszedł z tego świata; delegował od siebie Członka duchownego z poleceniem, ażeby spólnie z Proboszczem tychże XX. Kanoników i Członkiem miejskiej Wileńskiej Policyi zrejestrowano wszelką pozostałość po spomnionym Plebanie. Delegowany przy raporcie dostawił rejestr wszelkiej ruchomości, obligow i papierów, a między tem i dyspozycyą ostatniej jego woli. Niektóre sprzęty znajdując się i w Plebanii Kiemieliskiej. Dla uwiadomienia sukcesorów postanowiono ogłosić to przez gazetę Kuryera Litewskiego i tychże wezwać, aby z dowodami prawnymi przybywali sami lub pełnopotenta przystali, któremu po zaspokojeniu inwentarza podawczego Plebanii i pretensyi, jeżeliby się jakie okazały, oraz pobożnych legacyi, ruchomość ze wszelkimi papierami wydana będzie. Wilno msca listopada 11 dnia 1829 roku, za N. 3571.

Za zgodność z Protokółem świadczą X. Wincenty Jezierski Sekretarz Rządu Dyecezalnego Wileńskiego.

L i c y t a c y a.

3 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego podaje do publicznej wiadomości, że majątki do tegoż Uniwersytetu należące: Dowgierdziszki i Mieżany w Powiecie Oszmiańskim, Symoniszki i Kowale w Zawileyskim, oraz zaścianek Użwinty w Brasławskim położone, wypuszczać się będą na wieczny czynsz przez publiczną licytacyą. Do odbycia takowej licytacyi naznaczone są trzy terminy: pierwszy 3, drugi 22 i trzeci 30 stycznia następującego 1850 roku. Ktoby życzył licytować pomienione majątki, zechce się stawić w sali posiedzeń Rządu Uniwersytetu na oznaczone terminy z prawną ewikcyą odpowiadającą trzeciej części summy szacunkowej; w Kancellaryi zaś Uniwersyteckiej znajdzie do przejrzenia w każdym czasie: warunki do kontraktu, inwentarze, mapy i skazki. Przy tém dla uniknięcia wydarzyć się mogących nieporozumień i kwesty, Rząd Uniwersytetu uważa za rzecz potrzebną ostrzedz, że każdy z ubiegających się obowiązuje będzie oświadczyć przed licytacyą, iż majątek który licytować zamierza obezrał na miejscu. Roku 1829 dnia 14 listopada. Podpisał Sekretarz Mierzejewski.

Przedaż publiczna.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, ошъ Санктпетербурскаго Опекунскаго Совѣща сямъ объявляеся, что въ ономъ продаются съ аукціоннаго публичнаго шорга заложенныя и просроченныя недвижимыя имѣнія, а именно:

1e) Дѣйствительнаго Спашскаго Совѣтника Дмитрія Никифоровича Добржанскаго, Могилевской Губерніи и Повѣща въ мѣсечекъ Крутломъ съ прочими селеніями всего 2074 души писанныхъ по ревизіи 1816 года.

2e) Маіорши Александры Куракиной, Подполковницы Анны Вейсовой и Прапорщика Лазаря Медера, Вишневской Губерніи Суражскаго Повѣща въ разныхъ селеніяхъ всего 650 душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года.

И 3e) Помѣщика Варфоломѣя Игнатьева сына Вержбиловича, Могилевской Губерніи Бабиновецкаго Повѣща въ разныхъ селеніяхъ 150 душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года.

Всѣ сии имѣнія продаются съ рожденными въ оныхъ послѣ ревизіи душами, со всею принадлежачею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спросіемъ; для чего назначены сроки шоргамъ сего года будущаго декабря мѣсяца: первый 10, второй 12 и третий 17 числа. Желающіе купить имѣнія сии, могутъ являться въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ чиселъ въ присудившее время, и видѣть въ ономъ продаваемыя имѣнія, описи, условіе, и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловскій.

Od Rady Opiekunczej St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu Wychowania, ninieyszem ogłasza się: iż w nim przedają się przez aukcyą z publicznego targu oddane na ewikcyę za uchybieniem terminu nieruchome majątki a mianowicie:

16d) Rzeczywistego Radey Stanu Demetry-

usza Nieceforowicza Dobrzańskiego, Mohilewskiej Gubernii i powiatu w miasteczku Kruhlém z innemi włościami w ogóle 2,074 dusz zapisanych w rewizyi 1816 roku.

2re) Majorowej Alexandry Kurakiney, Podpółkownikowej Anny Weysovej i Chorażego Łazarza Medera, Witepskiej Gubernii Surazskiego Ptu różnych włości w ogóle 650 dusz zapisanych w rewizyi 1816 roku.

i 3cie) Obywatela Bartłomieja, Ignacego syna Wierzbilowicza, Mohilewskiej Gubernii Babinowieckiego powiatu różnych włości 150 dusz zapisanych w rewizyi 1816 roku.

Wszystkie te majątki przedają się z urodzonymi w nich po rewizyi duszami, ze wszelką przynależącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem; zatem terminy do targow naczynają się terażniejszego roku następującego miesiąca decembra pierwszy 10go, drugi 12go i trzeci 17 dnia. Życzący kupić takowe majątki, mogą przyhywać do Rady Opiekunczej oznaczonych dni w czasie posiedzeń i przejrzeć w niej przedających się majątkow inwentarze, kontrakt i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

5 Na skutek Dekretu Sądu Ziemskiego powiatu Wileńskiego w sprawie konkursowej kredytorów, zeszytych Franciszka i Franciszki z Jagielowiczów Święcickich Obywateli Wileńskich, w roku terażniejszym msca iunii 15 dnia ferowanego, do celu usatysfakcyonowania Skarbowych duchownych i partykularnych długów będą się wyprzedawać z publicznej licytacyi w Izbie tegoż Sądu Ziemskiego domy pomienionych Święcickich w Mieście Wileńskim znajdujące się, a mianowicie dom mrowany przechodni na Skopówce pod N. 177—Scheda na żydowskiej ulicy w domu mrowanym pod N. 242 położona — Dworki z zabudowaniem i Browarami na Antokoln, jako to: pod Nmi 1504, 1503, 1502, 1441, 1438 i 1435 — Tamże na Antokolu aktorstwo placow niezabudowanych pod ogrody lub usiew zboża zdatnych pod Nmi 1433, 1434, 1476, 1477 1510 i 1511 sytnowanych — Życzący nabyć wiecznością pomienione domy, dworki i place ogólnie lub pojedynczo, zechcą jawnie się w Sądzie Ziemskim Powiatu Wileńskiego, na jakową wyprzedaż naczynają się terminy w dniach 30 i 31 stycznia, oraz ostateczny dla przetargu 19 marca następującego 1850 roku — Inwentarze pomienionych domówstw, każdego czasu w Kancellaryi Sądu ninieyszego ambientom okazane będą — Działo się w mieście Wileńskim — Roku 1829 msca października 31 dnia.

Sędzia Ziemski Wileński Alojzy Malecki.

Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanka.

Ziemski Wileński Pisarz Józef Naborowski.
Regent Marcelli Talat.

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Odmonaw powiel.
	d. 20 godz. 2 wiecz.	28 cal. 2,0 lin.	— 9 stopni	Zachodni.	Pogoda.
	d. 21 godz 8 rano.	28 — 4,2 —	— 17 —	Północno-zachodni.	Pogoda.
	d. 22 — —	28 — 4,6 —	— 16½ —	Wschodnio-Połud.	Pogoda.